

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและขอเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวโดยสรุปถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และขอเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนและคู่มือการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาความทองการการนิเทศการสอนของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ของการวิจัยคือ ครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีทั้งหมด 50 คน จาก 18 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนของครูพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นลักษณะการจักษุระคับคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมกรรมการเตรียมการสอน พฤติกรรมกรรมการดำเนินการเรียนการสอนและพฤติกรรมกรรมการบุคลิกภาพ เมื่อนำไปทดลองใช้แล้ว นำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ปรากฏ มีค่าเท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนในชั้นเรียน โดยครูแต่ละคนจะ ถูกสังเกตคนละ 2 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกันอย่างน้อย 1 สัปดาห์ ในการสังเกตแต่ละครั้งนั้นจะมีผู้สังเกตอยู่ 3 คน คือ ผู้วิจัย ศึกษาพิเศษ กรมพลศึกษา เขตการศึกษา 10 จำนวน 1 คน และหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยของครูคนนั้นอีก 1 คน

สำหรับขั้นตอนในการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษานั้น ผู้วิจัยได้นำเอาเทคนิคทางการนิเทศแบบคลินิคมานำมาใช้เป็นลักษณะ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การประชุมชี้แจงและทำความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย กิจกรรมสร้างความเข้าใจในการนิเทศ และการชี้แจงวัตถุประสงค์ที่ไปนิเทศ

ขั้นตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการสอน ซึ่งประกอบด้วยการสังเกตพฤติกรรมด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการเรียนการสอน และพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ปฏิบัติโดยผู้สังเกตการสอนนำเสนอข้อมูลที่สังเกตพบ ต่อครูพลศึกษาและร่วมอภิปราย เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการสอนในโอกาสต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 เกี่ยวกับความตรงและความครอบคลุมตามเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนและคู่มือการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนนั้น วิเคราะห์จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ส่วนการวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนนั้น วิเคราะห์โดยการใช้สูตรการหาค่าความเที่ยง สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 ในส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของครูพลศึกษานั้น วิเคราะห์โดยค่าความถี่และร้อยละ ในส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ในรายพฤติกรรมใหญ่และวิเคราะห์โดยค่าความถี่และร้อยละในรายพฤติกรรมย่อยจากนั้นนำค่าที่ได้ไปแปลความหมายเป็นระดับความต้องการการนิเทศ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย แบ่งการสรุปออกเป็น 2 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 กระบวนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1. ความแม่นยำและความครอบคลุมเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน และคู่มือการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน จาก

กระบวนการสร้างเครื่องมือและคู่มือการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งทางทฤษฎี การปฏิบัติ การศึกษา และด้านวัดผลประเมินผลการศึกษา สรุปได้ว่า เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนและคู่มือการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน มีความเหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาการสอนวิชาพลศึกษา

2. ความเที่ยง (Reliability) จากการนำเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน ไปทดลองใช้ แล้วนำค่าระดับคุณภาพเฉลี่ยมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ปรากฏค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 รายละเอียดความภาคผนวก ก. จึงสรุปได้ว่า เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนมีความเที่ยงสูง

3. ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย

(1) คู่มือการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา 3 ด้าน คือ ก. พฤติกรรมด้านการเตรียมการสอน ข. พฤติกรรมด้านการดำเนินการสอน และ ค. พฤติกรรมด้านบุคลิกภาพ ซึ่งแต่ละด้านมีรายพฤติกรรมใหญ่ และรายพฤติกรรมย่อย ตรงกันกับเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน และในเครื่องมือนี้จะมีเกณฑ์กำหนดระดับคุณภาพ ตั้งแต่ 1 ถึง 4 ในแต่ละรายพฤติกรรมใหญ่ของแต่ละด้าน รายละเอียดในภาคผนวก ก.

(2) เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ทั้ง 3 ด้าน คือ ก. พฤติกรรมด้านการเตรียมการสอน มีรายพฤติกรรมใหญ่ที่สังเกต 11 ข้อ และรายพฤติกรรมย่อยของรายพฤติกรรมใหญ่ทั้งหมด 44 ข้อ ข. พฤติกรรมด้านการดำเนินการเรียนการสอน มีรายพฤติกรรมใหญ่ที่สังเกต 8 ข้อ และรายพฤติกรรมย่อยของรายพฤติกรรมใหญ่ 99 ข้อ และ ค. ด้านบุคลิกภาพ มีรายพฤติกรรมใหญ่ที่สังเกต 7 ข้อ และมีรายพฤติกรรมย่อยของรายพฤติกรรมใหญ่ทั้งหมด 28 ข้อ รายละเอียดในภาคผนวก ก.

ตอนที่ 2 กระบวนการนำเครื่องมือไปใช้ในการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานี เกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับ

ปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มีชั่วโมงสอนระหว่าง 16-18 คาบต่อสัปดาห์ มีประสบการณ์สอน วิชาพลศึกษาระหว่าง 6-10 ปี นอกจากการสอนแล้ว ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการฝ่ายปกครอง เป็นผู้ฝึกซ้อมกีฬา และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เคยเข้าร่วมการอบรมการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา พุทธศักราช 2524 และอบรมการเขียนแผนการสอนในลักษณะกำลังกัน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการสอนและความต้องการการนิเทศการสอนของครูพลศึกษา

ก. พฤติกรรมด้านการเตรียมการสอน

โดยส่วนรวมของพฤติกรรมด้านการเตรียมการสอนของครูพลศึกษา พบว่า มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายพฤติกรรมใหญ่ของพฤติกรรมด้านนี้แล้ว ปรากฏว่า ครูพลศึกษามีความต้องการการนิเทศดังต่อไปนี้

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเตรียม ชั้นสอน ชั้นฝึกหัด ชั้นปฏิบัติและการนำไปใช้ ชั้นสรุปและประเมินผลการเรียนการสอน และรูปแบบการเขียนแผนการสอน

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก คือ การกำหนดเนื้อหาที่ใช้สอน

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อย คือ การเขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดจำนวนคาบในการสอน การกำหนดอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และการเตรียมอุปกรณ์และสื่อการสอน ตลอดจนเรื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

ข. พฤติกรรมด้านการดำเนินการเรียนการสอน

โดยส่วนรวมของพฤติกรรมด้านการดำเนินการเรียนการสอนของครูพลศึกษา พบว่า มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายพฤติกรรมใหญ่ของพฤติกรรมด้านนี้แล้ว ปรากฏว่า ครูพลศึกษามีความต้องการการนิเทศดังต่อไปนี้

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในขณะที่สอน

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก คือ การดำเนินการเรียนการสอนในชั้นเตรียม การสำรวจก่อนสอน และการขออนุญาตร่างกาย และการดำเนินการเรียนการสอนในชั้นสรุปและประเมินผลการเรียนการสอน

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อย คือ การดำเนินการเรียนการสอนใน

ชั้นสอน การอธิบายทฤษฎีและการสาธิต การดำเนินการเรียนการสอนในชั้นฝึกหัด และการดำเนินการเรียนการสอนในชั้นปฏิบัติและการนำไปใช้

ค. พฤติกรรมค่านิยมคุณลักษณะ

โดยส่วนรวมของพฤติกรรมค่านิยมคุณลักษณะของครูพลศึกษา พบว่า มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาในรายพฤติกรรมใหญ่ของพฤติกรรมค่านิยมแล้ว ปรากฏว่า ครูพลศึกษามีความต้องการการนิเทศดังต่อไปนี้

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากคือ การให้แรงเสริม

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อย คือ ความเป็นผู้มีอารมณ์ขัน และความเป็นประชาธิปไตย

พฤติกรรมที่ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การแต่งกาย การควบคุมอารมณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง และความสัมพันธ์กับนักเรียน

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการสอนรวมทั้ง 3 ด้าน

เมื่อสรุปรวมพฤติกรรมการสอนทั้ง 3 ด้าน กล่าวคือ ก. ด้านการเตรียมการสอน ข. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน และ ค. ด้านคุณลักษณะ แล้ว ปรากฏว่า ครูพลศึกษามีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก

ฉีประยาผล

การฉีประยาผลการวิจัยจะเรียงลำดับการฉีประยาตามหัวข้อต่อไปนี้คือ

ตอนที่ 1 กระบวนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ความแม่นยำและครอบคลุมเนื้อหา (Content Validity) เนื่องจากผู้วิจัยได้นำไปให้ครูผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านิยมคุณลักษณะทางค่านิยมคุณลักษณะและการศึกษา รวมทั้งสิ้น 7 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ความครอบคลุมตามเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากนั้นได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งการทั้งหมดนี้อยู่ในความดูแลและสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วจึงสรุปเป็นเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอน และคู่มือการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา

จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบ วรรณสุท (2524 : 79) กล่าวว่า "ถ้าผู้วิจัยได้พยายามสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหาที่องค์การศึกษาและผ่านการปรับปรุงแก้ไข โดยผู้เชี่ยวชาญ ก็อาจถือได้ว่าเครื่องมือนี้มีความตรงตามเนื้อหา"

2. ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนไปทดลองสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งทำการสังเกตโดยผู้วิจัยและศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา เขตการศึกษา 10 และหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยของโรงเรียน จากนั้นได้นำค่าระดับคุณภาพในแต่ละรายพฤติกรรมใหญ่ที่ได้จากคณะผู้สังเกตการสอนมาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ปรากฏได้ค่าความเที่ยง .92 ซึ่งถือว่าเป็นค่าความเที่ยงที่สูง และสอดคล้องกับค่ากล่าวของเขาวที รวงชัยกุล (2523 : 1) ที่ว่า "โดยปกติแล้ว แบบสลับที่สร้างขึ้น ควรมีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .60 ขึ้นไป และถ้าจะให้มาตรฐานแล้วอาจได้ถึง .90 ขึ้นไป" และประกอบ วรรณสุท (2524 : 76) ยังกล่าวว่า "สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง .85 ของแบบทดสอบความรู้โดยทั่วไป และ .65 สำหรับการวัดที่พิจารณาเป็นกลุ่ม ก็พอจะเป็นแนวทางให้ยึดถือได้" จะเห็นได้ว่า เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา มีความแม่นยำ ครบถ้วนเนื้อหา และมีความเที่ยงสูงจนอาจถือได้เป็นมาตรฐาน

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นการสังเกตพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ก่อนที่จะนำไปใช้ จึงควรศึกษาค้นคว้าการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างละเอียด และควรได้ประชุมตกลง และทำความเข้าใจร่วมกันกับครูผู้สอน เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่จะทำการสังเกตให้ชัดเจน และที่สำคัญเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับปรับปรุงพฤติกรรมโรงเรียนการสอนของครูพลศึกษาเป็นรายบุคคล เมื่อนำมาใช้วิจัยเพื่อหาความพึงพอใจการนิเทศของกลุ่มประชากรจึงได้ตั้งเกณฑ์ระดับความพึงพอใจการนิเทศไว้ดังรายละเอียดในบทที่ 3

ตอนที่ 2 กระบวนการนำเครื่องมือไปใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 สภาพภาพของครูพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.00 เป็นเพศชายและมีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 88.00 ถือว่าเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมกับการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะในการสอน

วิชาพลศึกษานั้น ต้องอาศัยกิจกรรมทางพลศึกษาและการกีฬาเป็นสื่อ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีความกระฉับกระเฉงว่องไว สามารถสอนและสาธิตทักษะทางพลศึกษา และกีฬาได้อย่างถูกต้องชัดเจน ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ นอคเคน (Nokken 1972 : 3746- A) ที่ว่า "ครูพลศึกษาเพศชายได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาไ้มากกว่าเพศหญิง และครูที่มีอายุน้อยจะมีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูที่มีอายุมาก"

ครูพลศึกษาเกือบทั้งหมด ร้อยละ 86.00 มีวุฒิปริญญาตรีและวิชาเอกทางพลศึกษา จึงถือว่าเป็นครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดมาตรฐานของครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาของสหรัฐอเมริกา (UNESCO 1954 : 178) ที่ว่า "ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาจะต้องมีวุฒิปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ" นอกจากนี้ บุชเชอร์ (Bucher 1975 : 315) ยังได้กล่าวว่า "การสอนพลศึกษาที่จะให้ได้นั่น ครูสอนจะต้องมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อจะได้ถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและ มอร์แกน (Morgan 1950 : 18) ยังกล่าวว่า "ครูสอนแต่ละวิชาย่อมมีหลักการ วิธีสอน การวัดผล และการประเมินผลแตกต่างกัน โดยเฉพาะวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิคการสอน การวัดผล และความสามารถของผู้สอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีและถูกต้อง" นอกจากนี้แล้วครูพลศึกษา ร้อยละ 68.00 ยังมีประสบการณ์การสอนวิชาพลศึกษาอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ที่ม่ประสบการณ์และเชี่ยวชาญทางการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามครูพลศึกษาทั้งหมดนอกจากจะทำการสอนวิชาพลศึกษาซึ่งโดยประมาณ 16-18 คาบต่อสัปดาห์แล้ว ยังต้องรับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ อีก คือ เป็นกรรมการฝ่ายปกครอง ควบคุมนักเรียนฝึกซ้อมกีฬา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นผู้กำกับลูกเสือ และอื่น ๆ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูพลศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะและเป็นที่คาดหวังของทางโรงเรียนในการรับผิดชอบงานต่าง ๆ เหล่านั้น ดังที่ พัทยา สุขสมณี (2529 : 46) ได้วิจัยถึงบทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า

บทบาทของครูพลศึกษาคำนการอบรมศีลธรรมจรรยา ผู้บริหารมีความคาดหวังในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากในเรื่อง เป็นยุคแล้วความประพฤติของนักเรียน สร้างบุคลิกภาพที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักเรียน วางระเบียบวินัยการปฏิบัติ และมารยาทของนักเรียน

เป็นต้น ในด้านการร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ผู้บริหารคาดหวังในระดับมากที่สุดคือ การเป็นศูนย์กลางที่ทำการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน ฯลฯ

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารโรงเรียนสูงกว่าสภาพที่เป็นจริงของครูพลศึกษา

จากการสอนและภาระหน้าที่พิเศษจากการสอนนี้ถึงแม้ว่าสถานภาพโดยทั่วไปของครูพลศึกษาจะมีความเหมาะสม แต่โดยบทบาทหน้าที่และภาระรับผิดชอบดังกล่าว จึงอาจทำให้มีผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในด้านการเตรียมการสอนและการดำเนินการสอนได้ ทั้งนี้ สุรพล ศรีพลประพัทธ์ (2525 : 92) ได้ทำการวิจัยถึงปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนคือ "ครูพลศึกษามีงานพิเศษมากเกินไปที่จะจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาให้เกิดผลดีได้" ซึ่งในเรื่องนี้มีบุชเชอร์และโคนิค (Bucher and Koenig 1974 : 109) ได้แนะนำว่า "อัตราการทำงานของครูพลศึกษาต้องเหมาะสมกับกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ครูจะทำงานได้ดีต้องไม่ทำงานเกินกำลังความสามารถ"

อย่างไรก็ตามในสภาพปัจจุบัน จำนวนความในการสอนต่อสัปดาห์ของครูพลศึกษามีแนวโน้มที่จะลดลง ทั้งนี้เพราะ จำนวนนักเรียนโดยทั่วไปมีจำนวนลดลง โรงเรียนลดแผนการเรียนพลศึกษาลง โรงเรียนได้รับบรรจุครูพลศึกษาเพิ่มขึ้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายของครูพลศึกษาด้วย

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา

ก. พฤติกรรมด้านการเตรียมการสอน

โดยส่วนรวมแล้วครูพลศึกษายังต้องการการนิเทศพฤติกรรมด้านการเตรียมการสอนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการเขียนแผนการสอนถึงแม้ว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่จะได้เขียนแผนการสอนเป็นรายเทอมและรายสัปดาห์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ สุรพล ศรีพลประพัทธ์ (2525 : 90) ที่พบว่า "ครูพลศึกษาทำโครงการสอนแบบเฉพาะเทอม ทำบันทึกการสอนเป็นรายสัปดาห์" แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดในการเขียนแผนการสอนแล้ว จะเห็นว่าครูพลศึกษาเกือบทั้งหมดได้เขียนแผนการสอนโดยใช้แบบฟอร์มการเขียนแผนการสอนที่ทางโรงเรียนกำหนดขึ้นซึ่งเป็นแบบรวม ๆ ใช้เขียนแผนการสอนได้ทุกวิชา จึงไม่สามารถที่จะบรรจุ

เนื้อหาสาระและขั้นตอนการสอนสำหรับวิชาพลศึกษาได้ละเอียดเท่าที่ควร

เมื่อพิจารณารายละเอียดของแผนการสอนแล้ว พบว่า ครุพลศึกษาเกือบทั้งหมดใช้ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นโดยกลุ่มโรงเรียน ส่วนเนื้อหาที่ใช้สอนนั้นครุพลศึกษาจะเขียนไว้เฉพาะหัวข้อเรื่องโดยไม่มีรายละเอียดของเนื้อหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งวิชาพลศึกษานิยมใช้แบบ 5 ชั้น คือ ชั้นเตรียม ชั้นสอน ชั้นปฏิบัติ ชั้นนำไปใช้ และชั้นสรุปและประเมินผล นั้น ครุพลศึกษาไม่ได้กำหนดรายละเอียดกิจกรรมในชั้นต่าง ๆ ไว้ให้ชัดเจน แผนการสอนที่เขียนจึงเป็นแผนการสอนเฉพาะบุคคล ไม่เชื่ออำนาจต่อครูคนอื่นที่จะนำไปใช้หรือทำการสอนแทน ส่วนเรื่องการเตรียมอุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ก่อนสอนนั้นครุพลศึกษาปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พัทยา สุขขมณี (2529 : 44) ที่พบว่า "ในสภาพที่เป็นจริงของครุพลศึกษามักพบาปัญหาในการให้การศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สามารถสาธิตทักษะและสอนให้นักเรียนเข้าใจ สอนกิจกรรมได้มากกว่า 2 กิจกรรม อุทิศเวลาให้กับทางราชการ และจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ในการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหา"

ในการสอนวิชาพลศึกษานั้น เป้าหมายที่สำคัญคือเพื่อให้ผู้เรียนมีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีบุคลิกภาพที่ดี และมีลักษณะนิสัยที่ดีประสงค์ แผนการสอนแต่ละแผนจึงต้องมุ่งสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและใจ สร้างเสริมบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมกับเพศและวัยและลักษณะทางร่างกายของแต่ละบุคคล ฉะนั้นแผนการสอนทุกแผนจึงต้องมีความละเอียด ค่อเนื่อง และก้าวหน้า

ข. พฤติกรรมค่านิยมการดำเนินการเรียนการสอน

โดยส่วนรวมแล้วพฤติกรรมค่านิยมการดำเนินการเรียนการสอนของครุพลศึกษาปฏิบัติได้ค่อนข้างดี และมีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อย ครุพลศึกษาเกือบทั้งหมดใช้วิธีสอนแบบบรรยายประกอบสาธิต และดำเนินการสอนไปตามขั้นตอนต่าง ๆ ของการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุรพล ศรีชลประพันธ์ (2525 : 90) ที่พบว่า "ในการดำเนินการสอนครุพลศึกษาได้ดำเนินการสอนตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วน โดยใช้วิธีสอนบรรยายประกอบสาธิต ทั้งนักเรียนและครูต่างครุพลศึกษาในขณะที่สอน" และยังคงสอดคล้องกับการวิจัย

ของ พงษ์ศักดิ์ สมนเทศ (2527 : ง) ที่พบว่า "ครูพลศึกษาและนักเรีบนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นโดยส่วนรวมเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การดำเนินการสอน ไท่แก่ สอนเป็นไปตามลำดับชั้นตอน ต่อเนื่องจากง่ายไปหายาก ให้นักเรีบนอบอุ่นร่างกายเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่สอน" อย่างไรก็ตามจากการสังเกตพฤติกรรม การสอนของครูพลศึกษาแล้วได้พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญพฤติกรรม การสำรวจ กอนสอนและการอบอุ่นร่างกายน้อย โดยเฉพาะการสำรวจรายชื่อและการสำรวจสุขภาพของ นักเรีบนนั้น ครูพลศึกษายังไม่เข้าใจเป้าหมายที่แท้จริงว่า การสำรวจรายชื่อและสุขภาพนั้นก เพื่อเป็นการฝึกฝนระเบียบ วินัย การตรงต่อเวลา การสร้างความคุ้นเคย การฝึกฝนนิสัยเรื่อง สุขภาพ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความสำคัญของวิชาและครูประจำวิชาอีกด้วย สำหรับการ อบอุ่นร่างกายก่อนสอนก็มีครูพลศึกษาเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่ทำการอบอุ่นร่างกายเพื่อสร้าง เสริมสมรรถภาพทางร่างกาย ส่วนใหญ่จะทำเพียงเพื่อให้นักเรีบนได้เคลื่อนไหวและกระตุ้น กล้ามเนื้อให้พร้อมที่จะเล่นกีฬาเท่านั้น ซึ่งนับว่าไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมต่อการสร้างเสริม สมรรถภาพทางกายของนักเรีบนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรขอม (2527 : 168) ได้แนะนำว่า "เพื่อเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายควบคู่กัน ไปด้วย ทาบริหารกายบางอย่าง เช่น การค้มพื้น การลุก-นั่ง อาจจะนำมาใช้เพื่อฝึกรายการ การอบอุ่นร่างกายในแต่ละครั้งด้วย"

สำหรับชั้นการสอนทั้งการอธิบายและการสาธิตนั้น ครูพลศึกษาปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ส่วนชั้นฝึกหัดนั้น ครูพลศึกษามักจะใช้แบบฝึกง่าย ๆ ไม่ค่อยเข้าใจและทาคายความสามารถ ของนักเรีบนและแบบฝึกก็มีจำกัด ซึ่งอาจเป็นเพราะการเขียนแผนการสอนในลักษณะคร่าว ๆ จึงทำให้ครูพลศึกษาไม่ได้อธิบายแบบฝึกที่สนกสนานและเข้าใจมาใช้กับนักเรีบน สำหรับชั้นนำ ไปใช้นั้นครูพลศึกษาไม่ค่อยได้ปฏิบัตินัก ทั้งนี้เพราะมีข้อจำกัดทางด้านเวลา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ไป เพื่อฝึกทักษะทางกีฬาที่สอน อย่างไรก็ตามครูพลศึกษาทุกคนก็จะเหลือเวลาไว้สำหรับชั้นสรุปทุก ครั้ง โดยสรุปทักษะตามที่ได้อสอนไปในครั้งนั้น ๆ รวมทั้งให้ขอเสนอแนะและแนวทางเพิ่มกูน ทักษะในโอกาสต่อไป ส่วนการวัดและประเมินผลนั้น ครูพลศึกษาใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมของ นักเรีบน สำหรับชั้นสรุปนี้เป็นที่มาสังเกตว่า ครูพลศึกษาเกือบทั้งหมดไม่ได้สรุปและจูงใจให้ นักเรีบนเห็นความสำคัญและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องพลศึกษา ส่วนใหญ่จะสรุปเฉพาะ การฝึกทักษะทางกีฬาเท่านั้น โดยเฉพาะการหาความสะอาดร่างกายหลังฝึกนั้น ครูพลศึกษาและ

นักเรียนยังให้ความสำคัญอยู่ในระดับน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พยุงศักดิ์ สนเทศ (2527 : 131) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนที่ครูพลศึกษาต้องคำนึงหรือปรับปรุงการสอนของตนคือ "...ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่เรียนและให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติหลังจากเรียนวิชาพลศึกษา" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีข้อจำกัดทางด้านเวลา และทางด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในค่านี้นี้ ดังที่ สุรพล ศรีพลประพัทธ์ (2525 : ง) ได้ทำการวิจัยปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 พบว่า "...ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย..." และพงษ์ศักดิ์ ภูมิทัน (2527 : ง-จ) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ที่ประสบปัญหามากค่านอุปกรณ์และสถานที่คือ "ไม่มีห้องเปลี่ยนชุดกีฬา ไม่มีที่คั้นน้ำหรือที่ทำความสะอาดร่างกาย"

ส่วนการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในขณะที่สอนนั้น พบว่า ครูพลศึกษาได้สอดแทรกเรื่องความเป็นระเบียบวินัยในแทบทุกชั้นตอนการสอน โดยแสดงออกทางพฤติกรรมการจัดชั้นเรียนเป็นสำคัญซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พยุงศักดิ์ สนเทศ (2527 : 124) ที่ว่า "ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมในระดับประจำคือ สอนให้มีระเบียบวินัย..."

ส่วนคุณธรรมและจริยธรรมด้านอื่น ๆ เช่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความอดทนและอดกลั้น ความสามัคคี และความมีน้ำใจนักกีฬา นั้น ครูพลศึกษาได้ทำการสอดแทรกในขณะที่สอนน้อยมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูมีเวลาในการสอนแต่ละครั้งน้อยเกินไป สถานการณ์ในการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการสอดแทรกคุณธรรมเหล่านี้ และอาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษายังไม่เข้าใจเนื้อหาและเทคนิคในการสอดแทรกคุณธรรม เหล่านั้นดีพอ ดังเช่น การวิจัยของ ประบุษ สวาริมาน (2527 : ง-จ) ที่ได้ศึกษาถึงวิธีปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในขณะที่ดำเนินการเรียนการสอน พบว่า

ครูพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสอนแบบบรรยายหรืออธิบายโดยครูพลศึกษาเอง นอกจากนี้พบว่า ครูพลศึกษาได้สอนในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาทันทีในช่วงไม่งพลศึกษา แต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่จะใช้คนควาในการเตรียม

การสอน และมีเวลาในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เขาไปในการสอนไ้มากเท่าที่ควร

นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษาเองยังมีคุณธรรมในด้านต่าง ๆ เหล่า นั้นไม่เพียงพอ ดังที่กรมพลศึกษา (2527 : 63-64) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณธรรมของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ พบว่า "ครูพลศึกษามีคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุมีผล ความกตัญญูกตเวที การรักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี ความประหยัด ความยุติธรรม ความอดสาหัส และความเมตตากรุณา อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดี"

ที่สำคัญที่สุดคือ ในการวัดผลวิชาพลศึกษาในด้านจิตพิสัย ที่กำหนดโดยกลุ่มโรงเรียน ซึ่งมีน้ำหนักคะแนนเพียง 1 ใน 10 ส่วนนั้น ยังไม่ได้ครอบคลุมถึงคุณธรรมและจริยธรรมดังกล่าว ส่วนใหญ่จะพิจารณาได้จากเวลามาเรียน การแต่งกาย การตรงต่อเวลา และการให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเท่านั้น

โดยส่วนรวมพฤติกรรมด้านการดำเนินการเรียนการสอนแล้ว ครูพลศึกษาเกือบทั้งหมดจะมุ่งสอนทักษะทางกีฬาเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นโดยกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดและสัดส่วนการให้คะแนนสำหรับวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษานั้น ส่วนใหญ่จะเป็นคะแนนในด้านทักษะกีฬา ฉะนั้นส่วนประกอบอื่น ๆ ที่หวังจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการเรียนพลศึกษาในแต่ละคาบจึงหดหายและขาดการใส่ใจจากครูสอนเท่าที่ควร

ค. พฤติกรรมค่านิยมคุณลักษณะ

โดยส่วนรวมแล้วพฤติกรรมค่านิยมคุณลักษณะของครูพลศึกษาอยู่ในระดับที่ค่อนข้างเหมาะสมจะไม่ต้องการการแก้ไขเลย โดยเฉพาะการแต่งกายเขาสอน การควบคุมอารมณ์ขณะสอน ความเชื่อมั่นในตนเอง และความสัมพันธ์กับนักเรียนนั้น ครูพลศึกษาปฏิบัติโดยอยู่ในระดับคุณภาพที่สูงมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ บรรจง สุพรรณพิทักษ์ (2525 : ๖) ซึ่งทำการวิจัยบุคลิกภาพของครูพลศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มวิทยาลัยครูภาค ตะวันตก ซึ่งพบว่า "ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่ม มีความเฉลียวฉลาด ชอบการแข่งขัน ราวเรียง ชอบกิจกรรมทางสังคม มีอารมณ์ขัน มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ชอบช่วย-

เหลือผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่น..." ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูแต่ละคนมีประสบการณ์การสอนมานาน ซึ่งอยู่ระหว่าง 6-10 ปี อยู่ในวัยที่เหมาะสมคือ มีอายุระหว่าง 26-35 ปี และทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนักเรียนมีทั้งชายและหญิง และอยู่ในวัยหนุ่มสาวแล้ว

ส่วนความเป็นผู้มีอารมณ์ขันและความเป็นประชาธิปไตยนั้น ครูพลศึกษาแสดงออกได้ไม่มากนัก ซึ่งอาจเป็นเพราะมีข้อจำกัดทางเวลาที่ใช้สอนในแต่ละคาบ ซึ่งครูมุ่งที่จะให้นักเรียนได้มีเวลาฝึกทักษะทางกีฬาให้มาก เพื่อที่จะได้ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด จึงทำให้บรรยากาศในค่านี้น้อยไป และอาจเป็นเพราะว่าครูถือว่า พฤติกรรมในค่านี้น่าจะไม่ไช้ประเด็นสำคัญสำหรับการสอนวิชาพลศึกษา ดังที่ มนต์วี ไชยทัต (2526 : ง) ได้วิจัยถึงบทบาทของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนภูมิภาคตามการรับรู้ของตนเอง ซึ่งพบว่า

บทบาทของครูพลศึกษาที่ผู้ทำการเรียนการสอน ซึ่งควรปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ชี้แจงและแนะนำให้นักเรียนเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา วัตถุประสงค์และประเมินผลทักษะความสามารถในการเรียนวิชาพลศึกษา นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา รวมการวางโครงการสอนประจำปี จัดกิจกรรมทดสอบความสามารถทางค่านี้อีก

อีกอย่างหนึ่งครูพลศึกษา เห็นว่าการแสดงพฤติกรรมในการ เป็นผู้มีอารมณ์ขันนั้นจะมีผลกระทบต่อบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ฝ่ายปกครอง ซึ่งครูพลศึกษาแทบทุกคนได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่นี้

ส่วนบุคลิกภาพด้านการให้แรงเสริมนั้น ครูพลศึกษาปฏิบัติค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะการให้คำชมเชยในขณะที่ทำการสอนและการฝึกหัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการปฏิบัติทักษะของนักเรียนยังไม่เป็นที่พอใจของครูซึ่งได้ตั้งเกณฑ์สำหรับผ่านทักษะต่าง ๆ ไว้ค่อนข้างสูง และอาจเป็นเพราะสถานันการผลิตครูพลศึกษาไม่ได้เน้นเรื่องนี้เท่าที่ควร ดังที่ สุทัศน์ วรรณวิจิตร (2526 : จ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา พบว่า "นักศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางคือ คำนการเลือกใช้สถานที่และอุปกรณ์ด้านปรัชญาการสอน คำนการมอบหมายงานให้ทำ คำนการเสริมแรงทางการเรียนและคำนการประเมินผลและนำข้อมูลย้อนกลับ"

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการสอนรวมทั้ง 3 ด้าน

โดยสรุปพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาทั้ง 3 ด้าน รวมกันแล้ว ยังคงต้องการ
การนิเทศในระดับมาก ทั้งนี้เพราะระดับคุณภาพทั้งสามด้านรวมกันแล้วยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้อง
คล่องกับผลการวิจัยของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2529 : 159) ซึ่งทำการประเมินโปรแกรม
พลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า "คุณภาพการดำเนินการสอนในชั้น
เรียนที่อยู่ในระดับดีมากมีเพียงร้อยละ 3 นอกนั้นอยู่ในระดับที่ ปานกลาง พอใช้ และต่ำมาก"
และสอดคล้องกับการวิจัยของ ชัยณรงค์ แยมสงจร (2529 : ง) ซึ่งศึกษาถึงสภาพภาพโปรแกรม
พลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า
"สภาพภาพการจัดการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง"

สาเหตุที่ทำให้สภาพภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนมีระดับคุณภาพและ
สภาพภาพค่อนข้างต่ำนั้น อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีข้อจำกัดทางด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่
และด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากการที่ครูไม่ได้
รับการนิเทศแนะนำทั้งจากศึกษานิเทศก์พลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนเท่าที่ควร ดังที่ สุรพล
ศรีทองประพันธ์ (2525 : 90) ได้วิจัย พบว่า "คานการดำเนินการสอนครูพลศึกษาไม่ได้รับ
การนิเทศจากวิทยากรเลย" และสอดคล้องกับ ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528 : จ) ที่วิจัย
พบว่า ปัญหาที่พบมากในการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ "...
ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำ สนับสนุน และช่วยเหลือเท่าที่ควร..."

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบและสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - (1) ควรวางแผนนโยบายในการนิเทศวิชาพลศึกษาให้ชัดเจน
 - (2) ควรนิเทศโดยการสังเกตพฤติกรรมการสอนในชั้นเรียนมากกว่าการเยี่ยม
นิเทศ หรือฝึกอบรมทักษะกีฬา
 - (3) ควรนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรับใช้สำหรับ การนิเทศภายใน
โรงเรียน
 - (4) ควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้ทำหน้าที่ทางการนิเทศพลศึกษา

เกี่ยวกับเทคนิคและทักษะทางการนิเทศ

(5) ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเป็นแนวพื้นฐานสำหรับการนิเทศในโอกาสต่อไป

2. สำหรับบุคคลที่ต้องการใช้เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอน

(1) แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนนี้ อาจนำไปปรับใช้ได้ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และสถาบันผลิตครูพลศึกษา

(2) แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนนี้ ใช้เพื่อสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนวิชาพลศึกษา เท่านั้น จึงอาจไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้สังเกตการสอนในรายวิชาอื่น ๆ

(3) แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการนิเทศและปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนของครูพลศึกษาเท่านั้น จึงมีอาจนำไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นซึ่งไม่ตรงกับจุดประสงค์ของการสร้างเครื่องมือนี้

3. สำหรับนักวิจัย

(1) ควรนำเครื่องมือนี้ไปปรับปรุงและพัฒนาใหม่มีความกระชับรัดกุมและสะดวกต่อการนำไปใช้มากยิ่งขึ้น

(2) ควรสร้างเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนทางคานพลศึกษา ในแต่ละรายพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

(3) อาจนำเครื่องมือนี้ไปหาระดับความต้องการการการนิเทศของครูพลศึกษาทั้งในระดับโรงเรียน จังหวัด เขตการศึกษา และระดับประเทศได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย